

[Kim Behnke]

Jakobsens demokratiske sindelag er så veludbygget, at det ikke er nok. Flertal skal jo ikke bruges til at tyrannisere mindretal, demokrati er respekten for mindretallet, og demokrati betyder også, at når et folketingsflertal ikke er i overensstemmelse med befolkningens afgørelse, er det meget mere end uværdigt, at fru Mimi Jakobsen erklærer, at de, der har stemt nej den 2. juni, er dumme. Fru Mimi Jakobsen fortsatte i sin tale i dag med at gøre det til sin personlige opgave at skulle ud at opdrage befolkningen til at forstå, hvor grundigt den tog fejl.

Apropos dumhed, så vidner fru Mimi Jakobsens fortolkning af Fremskridtspartiets analyse af, hvilke konsekvenser Maastrichtraktaten ville få for Danmark, også om manglende indsigt. Fremskridtspartiet har punkt for punkt i vores analyser de sidste snart 20 år i dansk politik gang på gang, og jeg skal ærligt indrømme desværre, fået ret, for det er som oftest analyser af, at tingene vil gå grueligt galt. Bare for at blive i terminologien om, hvorvidt det vil betyde social turisme til Danmark: Da Folketinget i 1983 vedtog en ændring af udlændingeloven, advarede Fremskridtspartiet og sagde, at det ville gå galt. Men nej, der var ingen problemer.

Da vi så i 1984, 1985 og 1986 fik titusinder af mennesker, der malkede de danske skatteyderkasser, strømmende ind over landets grænser, hvad var resultatet så? Ja, så bevilgede man pengene, og det er derfor, Fremskridtspartiet har været angst for, at hvis Maastrichtraktaten havde betydet social turisme, ville et flertal i Folketinget, sikkert med fru Mimi Jakobsens deltagelse, have været parat til at udbetale pengene. Og så var problemerne der.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

SF lægger meget stor vægt på, at vi får samling om den danske Europapolitik i de kommende måneder, og at der bliver et udspil fra dansk side, som på den ene side respekterer dette nej og på den anden side lægger op til fornuftige ordninger i forhold til de andre EF-lande. Derfor vil jeg stadig væk fastholde: Lad os dog se fremad i stedet for at køre den debat, vi havde op til folkeafstemningen.

Det er klart, at der da er vanskeligheder i det, og det lagde vi ikke skjul på før folkeaf-

stemningen. Vi sagde adskillige gange, at ved et nej ville der efterfølgende blive en ganske kompliceret situation. Det er der nu, men situationen er ikke mere kompliceret, end at der kan findes løsninger på den, men det forudsætter så også, at vi heller ikke ser for negativt på det, at vi ikke på forhånd fraskriver os handlemuligheder i efterårsarbejdet, og at vi ser de positive muligheder, der ligger i det.

Lad mig citere fra Mandag Morgen, som jo normalt ikke er et SF-organ og heller ikke i denne sammenhæng, men som alligevel skrev den 9. juni:

»Stik imod alle forventninger kan det danske nej blive en af de begivenheder i efterkrigstiden, der styrker Danmarks internationale anseelse mest. Den danske afgørelse har skabt uventet stor respekt i den internationale opinion. Dermed har Danmark sikret sig en vigtig trumf i den aktuelle krise, den har i realiteten placeret Danmark som en nation, der gennem sit demokratiske nej har sat sig op imod en bureaukratisk beslutningsproces, der både var forhatet, uigennemskuelig og samtidig uden tilstrækkelig respekt for det enkelte lands demokratiske spilleregler.«

Her er der kredse, som ligger langt fra SF, men som alligevel ser mulighederne i det her. Jamen lad os da gøre det til en fælles opgave i Folketinget også at se de muligheder, der ligger i det danske nej.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan da forsikre hr. Holger K. Nielsen om, at jeg vil lytte med den største respekt til folk, der står så langt væk som muligt fra SF. Det vil absolut gøre indtryk på mig, men det er altså ikke de folk, der skal forhandle nede i EF. Altså alle dem, man citerer, og alle de udmærkede meninger, man nævner, er alle sammen fra folk, der ikke får en snus med de kommende forhandlinger at gøre.

De kommende forhandlinger bliver benhårde, det kan man roligt se i øjnene. Vi kender lidt til de mennesker og ved, hvad de er bundet af derhjemme, og der var noget i hr. Holger K. Niensens indlæg før, der tyder på, at hr. Holger K. Nielsen ikke lagde mærke til det referat, jeg gav tidligere på dagen af det, som hr. Genscher talte om, nemlig at man da naturligvis ved det, de med det fine ord kalder implementeringen